

חופשת השבת של אלוקים

מחזה קצר

מאת דניאל זהבי

המחזה הועלה לראשונה בפסטיבל תיאטרון קצר בצוותא, בשנת 2015.

מאת ובבימוי: דניאל זהבי

שחקנים:

אדם- אורי סממה

אלוקים- יאיר להמן

חיה- רוני גורנשטיין

תמונה ראשונה אלוהים ואדם

זהו גן העדן, בשבת הראשונה של בריאת העולם.

אלוהים ואדם כבר על הבמה, במקומות שונים. ברגע הראשון אולי לא יודעים שאכן מדובר בדמויות המפורסמות. שניהם עסוקים בענייניהם - אלוהים מנסה לנוח או לנפוש, אחרי השבוע הקשה שהיה לו ואילו אדם פעלתן הרבה יותר, אך ברגע הזה הוא פוסק ממלאכתו ונראה כי דבר מה מטריד אותו. אלוהים בלתי נראה עבורו ואדם חוכך בדעתו אם לפנות אליו. הוא מחליט שלא וממשיך במלאכתו. חם לו. והוא מתגרד. אז אחרי רגע הוא נשבר.

אדם: סליחה? סליחה? אני צריך לשאול אותך משהו. סליחה?

אלוהים שומע אותו, מתחבט אם לענות או לא ומחליט לבסוף - שלא.

אדם: תקשיב, זה מגניב מה שעשית וזה, אבל... יש עוד מלא מה... לשפר. (מקשיב) אתה לא חושב?
אלוהים?

ועל זה אלוהים לא יכול לסלוח אז הוא עונה.

אלוהים: קים!

אדם: אה?

אלוהים: "אלוקים", תגיד בבקשה "אלוקים".

אדם: אבל...

אלוהים: מה?

אדם: לא קוראים לך "אלוהים"?

אלוהים: אל תגיד את זה, נו!

אדם: סורי! (חושב) אבל... לא קוראים לך כך?

אלוהים: "אלוהים" זה השם.

אדם: ואתה לא אוהב אותו?

אלוהים: ואני מבקש שאתה תקרא לי "אלוקים".

אדם: (חושב) רגע, אז מי נתן לך את השם?

אלוהים: אה?

אדם: מי נתן לך את השם, השם?

אלוהים: השם? אה... אני. (חושב) אני נתתי לי את כל השמות. מי זה כבר יכל להיות?

אדם: אז אם זה כזה מגניב אותך שאני אקרא לך "אלוקים", למה לא קראת לעצמך ככה מלכתחילה?
אלוהים: כי זה לא השם שלי!
אדם: מה???

אדם חושב אם לשאול שוב, אבל מתייאש.

אלוהים: אז מה רצית, אדם?
אדם: קדם.
אלוהים: מה???
אדם: מעכשיו קוראים לי "קדם".
אלוהים: אתה לא רציני?
אדם: למה?.. (נסוג)
אלוהים: עכשיו דבר מה רצית.
אדם: חם לי... עוקצים אותי כל הזמן. לילה ראשון שלי בעולם וישנתי מה זה חרא...
אדם: watch your language, young man.
אדם: סורי. תגיד יש מצב אתה נגלה לי שנייה?
אלוהים: מה זה לא!
אדם: רק שאלתי... קיצר, אפשר לשאול פשוט למה עצרת?
אלוהים: למה עצרתי?
אדם: כן, את כל ה... (אדם מחווה תנועה בידי של "הכול")
אלוהים: בריאה?
אדם: כן.
אלוהים: בגלל ה... שבת.
אדם: השבת? מתי שבת?
אלוהים: היום.
אדם: וואלה, לא, לא קלטתי...
אלוהים: מתי בראתי אותך?
אדם: אתמול?
אלוהים: ואיזה יום היה אתמול?
אדם: שישי?
אלוהים: אז היום שבת.
אדם: וזה אומר?
אלוהים: זה אומר. שהחלטתי... לקחת יום חופש אחרי השבוע בריאות. וממחר – חוזרים לעבודה. דונט וורי.

אדם: Fair enough ..
אלוהים: (סרקסטי) שמח שאתה מאשר.
אדם: בכיף, אחי. אה... קלוהים.
אלוהים: אלוקים!!!
אדם: קים!.. קים...

תמונה שנייה אלוהים ואדם

אדם בגן העדן מנסה לדפוק שנ"צ, אבל היתושים והחום הורגים אותו.

אדם: שקט, נו (מנסה להרוג יתוש).

אדם קם.

אדם: (קורא לאלוהים) ווו! מה יהיה עם היתושים? אה? מה יהיה עם הזין הזה של היתושים?? הלול! נו, אתה מתחיל לתקן כבר?? השבת שלך כמדומני נגמרה לפני איזה פאקינג חודש. אלוקים? קימי? ענני, ווווו! (הורג איזה יתוש) 000 רבאכ ערס... אלוהים!
אלוהים: (מבחוץ) קים!!!
אדם: קים! איפה אתה? בוא שנייה, נו! בחייאת רבאכ!
אלוהים: אני באמצע משהו, אוף...
אדם: באמצע מה?

אלוהים נכנס. שיער ראשו מלא קש ונראה כי הוא קם משינה עמוקה.

אלוהים: באמצע... (משקר) לתקן את כל העולם...

אדם: דווקא עכשיו?

אלוהים: כן, בדיוק כש... מה רצית?

אדם: אני מבין שזאת דרישה מוגזמת, אבל יש מצב לישון כאן?

אלוהים: יתושים?..

אדם: אפשר לשאול למה בראת ת'זין הזה?

אלוהים: בוא... בוא שיהיה נעים לדבר קודם כל, אה? שנית... שנית... וואלה. היתושים זאת חיה (מתגרד) בעלת תפקיד מאוד חשוב ב... שרשרת. אוקי? של האוכל. הם אמנם שותים לנו ת'דם... (מתקן) לנו... ל... יונקים. אדם: אתה יונק?

אלוהים: (חושב על זה ברצינות שנייה) ממי בדיוק אני אִנֵּק?
אדם: בקיצור תקן ת'שרשרת. (אלוהים לא מגיב, לא מבין) שמעת? גם ת'שרשרת תוסיף לרשימת צרות. אלוהים: מה?

אדם: מה "מה"? פתח ת'רשימה ותתחיל לתקן.
אלוהים: בסדר, אני אמרתי שאני אתקן, לא?

אלוהים מתמתח ומגרד בראש. פתאום נופלות כמה חתיכות קש מראשו. אדם, שלא רואה את אלוהים, דווקא מבחין בחתיכות הקש והוא מרים אותן ומתבונן בהן בעיון רב.

אדם: ישנת? (אלוהים לא עונה) ישנת.
אלוהים: (מובס) איזה ישנתי... נראה לך היתושה הכלבה הזאת עושה לי הנחות כי בראתי אותה?
אדם: (מחויך) וואלה. אז מה עושים?
אלוהים: אז תדע לך שחשבתי רבות מאז שנפלת עליי בשבת הראשונה בהיסטוריה.
אדם: נו?
אלוהים: אז זה לא כל-כך פשוט, תשמע. אתה מוציא את היתוש מכאן, פתאום מתה לך איזו קרפדה שם. הקרפדות מתות – השלדג בצום. אוקי? ובלי קשר, כן? אני לא מתחמק או משהו, סבבה? אבל **בלי קשר**, סך הכול העולם די, פחות או יותר מאסו מנוס ממש כמעט לא רע, בקירוב. כאילו.

אדם בשוק. מנסה להבין.

אדם: אתה בכלל קולט כמה קלקול יש בעולם?
אלוהים: אני לא חושב שיצא לי מושלם, אבל הרוב דווקא...
אדם: מה??? מה אתה מזיין?
אלוהים: בחייאת דבר נקי.
אדם: יש מליון דברים לשפר!
אלוהים: לכלכת.

אדם: אני??? מה עם זה שתשעים אחוז מהזמן או קר לך או חם לך? מה עם הסייטים בלילה? השערות של המנגו, הלחות, פטריות בציפורניים, נזלת, אלימות, קנאה, אגו, שיגעון, דיכאון, האכזריות הזאת בכל מקום, בכל מקום! זה מביא כזאת קריזה. הקריזה! הקריזה שחוטפים מכל דבר! למה אני לא יכול שדברים פשוט יעברו מעליי? שיהיה קל בעולם? דברים שנתקעים בשיניים? אני כל היום הולך כמו איזה אהבל מחפש חוטים בשביל...

מחלות, נכות, גורים שמתים, בכלל שמתים. כולם רק מתים כל הזמן! אתה שמת לב לפרט השולי הזה בחיים? מה הסיפור שלך עם מוות?

אלוהים: טוב, סיימת?

אדם: רחוק מזה. אני כולה בן חודש, לכאורה, אוקי? מתחילות לצמוח לי שיערות על הגב. וואט דה פאק??? אני מסתכל על ההשתקפות שלי בבריכת מתוקים ולא מאמין למשמע עיניי! אשכרה שיערות בגב! מה עשית ממני, תגיד לי, אתה נורמאלי? מה, הורדת לִבָּבון מהתחת - הדבקות לי על השכמות??? בחילות, הקאות, צרבות, שלשולים, הגועל, השעמום, המרמור והגב. הגב נקרע מכאבים, אני אומר לך, נקרע! אני בטוח שיש לי כבר איזה שלוש – ארבע פריצות וממה? משטויות! מרים איזה גזע פה, סלע שם.

אלוהים: זה עוד לא פריצה, תירגע, כולה בִּלְט.

אדם: והתחושה הזאת שנמצאת שם כל הזמן? שגם כשאין לך באמת על מה להתלונן – אתה מסתכל על החיים שלך ושואל את עצמך – "זה זה? לא, לא. זה - זה זה? כאילו, זהו??? ומה? ומה???" והפער הזה כל הזמן. הפער בין המחשבות לתחושות. בין הדברים שאתה יודע לבין הדברים שאתה מרגיש. זה הזוי, פשוט הזוי. זה תמיד שני דברים נפרדים לגמרי... מה, זה התפרק לך בדרך? לא יכולת להרים מהרצפה ולהלחם חזרה, ינעל ראבאכ?

אלוהים: אתה נסחף.

אדם: וכואב, את זה אמרתי כבר? תמיד משהו כואב. אה. יוון איך זה מעצבן!

אלוהים: מה?!

אדם: שמגרד בעיניים אבל אסור לגרד.

אלוהים: (סרקסטי) עוד משהו?

אדם: אני פאקינג בודד!

תמונה שלישית

אדם וחיה

אדם הולך לתומו בגן עדן.

נכנסת חיה.

אדם מופתע מאוד. גם היא מופתעת. הם נבהלים קצת אפילו. בהתחלה הם אומדים האחד את השנייה מרחוק,

אחר-כך אדם אט - אט מצמצם לכיוונה.

חיה: טוב, מה????

אדם: את מדברת?..

חיה: אני? אתה!

רגע. שניהם בשוק שהשני מדבר.

אדם: מה, את גם... כאילו בצלמו וזה?

חוה: בטח, מה.

שתיקה.

אדם: חשבתי אני לבד.

חוה: לא טוב היות האתה לבדך.

אדם: ככה אומרים...

אדם בוחן אותה מופתע. הוא בוחן את עצמו. משהו קורה לו. וזה מתקשה. הוא מרים יד לעבר השד שלה. היא

הודפת אותו.

חוה: לא, אין לתאר!

אדם: מה?..

חוה: אתה עוד שואל "מה"? חצוף!

אדם: למה חצוף?

חוה: לא, אין לתאר. מה, אני באתי לגעת לך?

אדם: געי לי.

חוה: סליחה?? (הוא מבליט את אגנו למולה)

אדם: געי. געי.

חוה: אתה ממשיך??

אדם: (באמת לא מבין) מה???

היא מתרחקת ממנו.

אדם: בן אדם מנסה להיות קצת נחמד.

חוה: אין, אין...

אדם: לא מבין מה עשיתי... (היא לא עונה) בואי נתחיל מחדש, אוקי? (מסתובב סביבה בשביל ללכוד את מבטה)

אוקי? סליחה, נו. אני אף פעם לא פגשתי... מישהי כמוך. נשבע שאת הבן אדם הכי מיוחד שראיתי בגן!

היא מחייכת קצת, הוא עושה לה איזה פרצוף מצחיק ובלי לרצות בורח לה צחוק קטן.

אדם: אני אדם.

חווה: חווה.

אדם: חחחחחח אדם וחווה.

חווה: מה מצחיק בזה?

אדם: סתם...

אדם נבוך, לא כל-כך יודע מה לעשות עכשיו. חווה פונה ממנו, אבל מודעת לחלוטין לעובדה שהוא ממשיך להסתכל עליה. היא רוקדת איזה ריקוד נשי ומקסים וזה מייד פועל עליו כמו קסם. הוא מהופנט. היא משחקת אותה לא מבינה.

חווה: מה יש?

אדם: כלום...

חווה: כמה זמן אתה פה?

אדם: איזה חודשיים. את?

חווה: גם. משהו כזה.

אדם: גם נבראת ביום שישי הראשון?

חווה: כן, נראה לי. איזה קטע שרק עכשיו נפגשנו?

אדם: (שבוי עדיין) זה מה זה מוזר. כאילו לי יש כזה, אבל אני קולט שאני רוצה כזה.

חווה: שגם לך יהיה כזה?

אדם: לא.

חווה: שלי יהיה כזה? (מצביעה לעבר איברו)

אדם: לא, איכס.

חווה: מה איכס? לך יש כזה. אתה נגעל מעצמך?

אדם: לא, לא... אבל האמת שזה מעניין מה שאת אומרת...

חווה: תמיד.

אדם: לא, רציני. את קולטת מה קורה פה?.. לי יש כזה, אבל אני לא רוצה עוד כזה. אני רוצה רק כזה. לך יש כזה,

אבל את רוצה - - -

חווה: אני לא רוצה כזה.

אדם: לא?

חווה: מה זה לא.

אדם: אה...

אדם מהורהר.

חווה: כאילו, עכשיו לא, בכל אופן. אבל מי יודע? (מרקדת קלות)
אדם: וואלה. (הוא מחכה שמשוהו יקרה, מבולבל מאוד) אז... את סגורה על זה שאין מצב למעוך לך איזה שד?
חווה: (המומה) אני אפילו לא יודעת איך להגיב לזה...
אדם: על שניהם אני מבין שאין מה לדבר.
חווה: לא, אין לתאר...

חווה יוצאת.

אדם: אז זה כן או לא?

תמונה רביעית אלוהים

אלוהים לבד על הבמה, הולך אנה ואנה, מנסה לפתור בעיה מתמטית מסובכת בראשו.

אלוהים: בראתי את ההתחלה של העולם בשישה ימים, מתוך מחשבה לתפוס ראש ככה בקטנה בשבת ולחזור ביום ראשון לעוד איזה שישה - שבעים ימים של תיקוני בריאה. מאז עברה חצי שנה ואני עדיין בנוהל בטטה. אני לא יודע אפילו מאיפה להתחיל, הכול כזה מסובך ו... מורכב. באמת. למה לא יכולתי לעשות עולם שגם הציטה תהיה שבעה וגם הארנב לא יהיה הארוחת עשר שלה? ומה אני מדבר לעצמי בכלל? לא יודע. אולי זה יעזור. כאילו ככה מלכתחילה בראתי הכול. אמרתי "יהי אור" -

נדלק אור (מסנוור!) על הקהל.

אלוהים: וואט דה פאק... יהי חושך!

האור על הקהל כבה.

אלוהים: אור! (לא קורה כלום) יהי אור! (אור נדלק) חושך, חושך, חושך! יהי חושך (האור כבה). הזוי טילים... כזאת שטות שלא נשארתי עם הדינוזאורים. היה כל-כך יפה, באמת. סתם אגו מטופש. הייתי חייב להרוס הכול ולברוא מחדש, רק שהפעם - "בצלמי!", "בצלמי!" כמו איזה ילד פֶּרַח ששם ת'תמונות של עצמו על הקיר. הוא צודק, אדם, עם הרשימת פאקים שלו. והוא עוד שחכ לי מלא דברים כי הפרספקטיבה שלו זה רק של הטבע בינתיים. ומה יהיה כשהבני-אדם האלה יתחילו להתרבות? קין והבל והבל והבל... אני יודע לאן זה ילך. הם בסוף יביאו ת'סעיף, אני אגרש אותם, אז נתחיל עם המבול, הנקמות, החורבן, המלחמות והגלות. אה, והיציאה ממצרים. שהאמת שזאת דווקא אחלה יציאה, אין מה להגיד. לא, זה הולך להיות סיוט. בהתחלה אני עוד אענה להם, יהיה לנו מה שקוראים שיג ושיח. אבל מה זה יעשה? הדרישות רק יתגברו, התלונות רק יג'ננו אותי עוד יותר ואז ואני אבין, לבד אני אבין – שאני אהיה חייב לסתום! תתקנו, יא מזדיינים! פשוט תקומו ותתקנו. אגב "בצלמי" – גם לכם יש מספיק כוח לתקן. שלא לומר לברוא מחדש. במקום להשקיע את כל האנרגיות שלכם על בתי תפילות ועל בתי תלונות ועל חיפושים אחרי כופרים – פשוט תתקנו! אתה שוכר בית - הגג דולף – מה אתה עושה? במקום לכתוב לבעל הבית פתקים ולדחוף בין האבנים - קח כבר זפת ותזפת, זיפת! עכשיו, אני יודע שזאת לא ההקבלה הכי מדויקת, כי באמת יש, אני לא אומר שאין, יש דברים שבני האדם לא יכולים לעשות לבד וצריכים אותי. אבל ראבאק! חצי מהתפילות שאני הולך לקבל ביום זה "בבקשה אלוהים, בבקשה! תמצא לי חנייה!"

תמונה חמישית

חווה ואדם

אדם וחווה מחובקים.

אדם: בדיוק לפני שנה הכרנו? בדיוק?

חווה: אין לתאר אותך, מאמי.

אדם: אבל איך את יודעת?

חווה: אני לא יודעת. אני סופרת. אז מה נעשה כסף?

אדם: כסף? .. משעמם פה גן עדן...

חווה: תיקח אותי סתם לאנשהו.

אדם: וואלה לא מכיר שום מקומות מגניבים.

חווה: מה? אתה כל הזמן יוצא.

אדם: איזה יוצא... לא יודע מאיפה קיבלת את הרושם שאני איזה בליין.

חווה: אתה כל הזמן יוצא בלעדיי, מה אתה לא שם לב?

אדם: מתי יצאתי בלעדייך?

חווה: אתמול?

אדם: אתמול? .. (חושב ונזכר) אה, נו. סתם הלכתי לראות קופים.

חוה: למה?

אדם: השראה. (מעבר) אני יודע איך נחגוג! (מתחיל ללטף את חוה)

חוה: ממש מצחיק. (הוא ממשיך) נו... (עדיין...) די!

אדם: אוף למה את תמיד לא רוצה?

חוה: למה אתה לא מבין שאצלי זה לא טאח – בום! יאללה אודרוב?

אדם: הכי כיף "יאללה אודרוב".

חוה: הכי כיף שוואייה שוואייה. מה, אתה לא יכול לחכות שנייה שיבוא לי?

אדם: (פשוט) לא.

חוה: אשכרה בבון.

אדם: (מביט בה מחורמן) איזה Legs. אלוקים אדיקים... (הוא מתחיל ללטף לה את הרגליים. היא לא עפה על זה,

אבל מאפשרות לו) מה שאת לא מבינה זה שהדבר הזה – (הוא בוחה לה בחזה) גורם לי להאמין. להאמין שיש

שם יד מכוונת. יד שמכוונת את היד שלי ל – (והוא חופן את שדיה, מאושר) איזה דבר את, אלוהים!!!

אלוהים: (מבחוץ, ממש חזק) קיים!!!

הם נבהלים, קופצים. חוה מנצלת את הרגע בשביל להציע משהו אחר.

חוה: טוב, מאמי, נו, עושים משהו?

אדם: אחחחח! (מקפץ על רגליו), אוקי. בסדר. קודם טיול אחר-כך שיגול. עשינו עסק? (היא לא עונה) יאללה בואי,

יש לא רחוק מכאן כמה עצי פינק ליידי משהו בסט...

חוה: איפה?

אדם: צפונית – מזרחית מכאן.

חוה: (היסטרית כמעט לפתע) אוקי!

אדם: מה?..

חוה: מה אתה מדבר איתי בצפון-מזרח?..

אדם: כי זה הכי פשוט? (היא לא עונה) צפון זה שם.

חוה: ואיך אני אמורה לדעת את זה?

אדם: כי השמש תמיד זורחת במזרח. תמיד משם. אז צפון זה שם. (היא לא מבינה. הוא משתדל להסביר בנועם,

למרות שחמתו עולה אט אט) עכשיו בוקר, סבבה? את רואה את הכיוון של הצל של הבאובב?

חוה: מה עם "ימינה-שמאלה"??

אדם: מה "ימינה – שמאלה"?

חוה: ימין – שמאל. אתה רואה שמה את הדלורית? יופי. אז זה ימין. ואיפה שהקנגורו הצולע? זה שמאל. למה

לסבך כל דבר?

אדם: איפה הימינה שלך? (היא מצביעה) יופי. ושלי? (מצביעה הפוך) אחלה. אז מה את מזיינת ת'שכל?? את לא מבינה ש"ימינה" ו"שמאלה" אלה מושגים יחסיים ו"צפון-מזרח" זה ערך מוחלט??
חוה: לא היה יותר פשוט שהיית מסתובב שנייה ואז לשנינו הייתה אותה שמאלה?

אדם אובד עצות.

אדם: טוב, אני אלך לצפון מזרח, את תלכי שמאלה, ניפגש בַּעֲדָן.

חוה: ככה אנחנו חוגגים שנה? ככה??

אדם: לא בא לי לריב עכשיו. ביי (מסתובב).

חוה: תלך, נו. תלך. תתעצבן, תעליב ואז במקום לדבר, פשוט תקום ותלך לשחק עם החברים הבבוניים שלך.

אדם: עדיף על החברות הכלבות שלך (מתחיל לצאת).

חוה: אתה הולך עכשיו – כשתחזור אני לא אהיה כאן.

אדם: למה לאן תלכי? לגיהנום?

חוה: אתה יודע מה? באמת עדיף ללכת לגיהנום שלפחות קוראים לו כך, מאשר להיות בגן פאקינג עדן ולהרגיש

בזכותך גיהי-פאקינג-נום!

תמונה שישית

אלוהים, אדם וחווה

אדם מדוכדך, אובד עצות ואז מתארגן להשתין. חם לו, במשך כל התמונה.

אלוהים נכנס. נעמד על-ידו.

אדם רואה אותו, לראשונה, והוא בשוק.

שניהם משתינים.

אדם: אָה.

אלוהים: לווהים.

אדם: זה אתה?..

אלוהים: יס.

אדם: אתה...

אלוהים: נראה בדיוק כמוך. (מסמן לכיוון הזין) פלוס כמה סנטים.

אדם: (מתרגש מהדמיון הרב) בצלמו, אין מה להגיד, בצלמו אחושרמוטה. (ממשיך לבהות בו) אני שנים מדמיין

אותך גדול כזה, עם זקן ארוך, או... סתם איזו מין רוח מסתורית כזאת, עם אור שיוצא מה...

אלוהים: בוא אני אלמד אותך משהו. כל דבר מבחוץ נראה מי יודע מה. (בנימה של "מי שישמע מה זה") אלוהים,

אלוהים! (ובנימה של "כולה") אלוהים.

אדם: איך זכיתי?

אלוהים: אתה יודע ששבת היום? (אדם מושך בכתפיו) עברה כבר יותר משנה מאז הפעם הראשונה שדיברנו. חשבתי עליך הרבה, גבר, החלטתי שהגיע הזמן שנדבר.

אדם: כן? יופי. (סיים להשתין והוא מנער, כעוס) אז איזה מין חיים אלה? לפני שהכרתי ת'גברת - - -

אלוהים: תנער בעדינות, מה אתה עושה?

אדם: כאילו שזה יעזור. לפני שהכרתי ת'גברת - הייתי עמוק בבדידות. אחרי שאני מכיר אותה - אנחנו כל הזמן רבים!

אלוהים: יהי שתי בירות קרות.

משום מקום אלוהים שולף שתי בירות קרות. הוא פותח אותן ונותן אחת לאדם. אדם מופתע. הוא לא כל-כך יודע מה עושים עם הבירה, אז הוא מתבונן באלוהינו שלוגם בהנאה. אדם לוגם גם, זה קצת מר לו.

אדם: וואוו. זה...

אלוהים: אבל אז ההרגשה... (אלוהים מחייך לאדם שמרגיש ריחוף קל) אתה רואה? יש עוד למה לצפות.

אדם: זה אדיר, בחום הזה! איפה קוטפים את זה?

אלוהים: (משועשע) עשיתי לך איזה ג'אמפ-קאט, חד פעמי ככה.

הם מסתכלים קדימה, מבסוטים דווקא וקצת מבושמים. אדם קורא את התווית על גבי הבקבוק.

אדם: גולדסטאר... (או שם אחר) אז מה? למה בראת אותנו הפוכים?

אלוהים: מאיפה אתה יודע לקרוא?

אדם: מאיפה אני יודע לדבר?.. (מבחין לפתע בחווה) חווצ'וק! חביבוש! פארם!

חווה נכנסת, באי חשק מסוים, כי היא כועסת על אדם.

חווה: מה?

אדם: מאמי שלי. סליחה קודם כל על זה שהייתי זין ב... יום שנה שלנו. איך אני יכול לפצות אותך?

חווה: אז תעשה שיהיה קצת רוח.

אדם: גיהינום היום, אה?

חווה: לגמרי.

אדם: תגידי שנייה אבל, זה כאב?

חווה: מה?

אדם: כשנפלת בגן עדן?

חֹה: מה זה, מה יש לך?

אדם: שתינו איזה משהו...

חֹה: (פתאום שמה לב לאלוהים) אמאלה, מי זה?

אדם: בן דוד של גיסי, מי זה?

חֹה: (נחרדת) אלוהים!

אלוהים: (ביאוש מה) קים...

חֹה: ירדת לעם?

אלוהים: עם... כולה שתי אנשים...

חֹה: שני.

אדם: תגיד, יש מצב לעוד איזה (מראה לו את בקבוק הבירה הריק).

חֹה: עכשיו שאנחנו סוף סוף נפגשים, אתה מוכן לעשות שהוא יבין שהוא צריך להתייחס אליי יפה? מה, זה כל-כך

הרבה לבקש? (אלוהים ואדם מצליבים מבטים) למה בראת לו קודם זין ורק אחר-כך ראש?

אלוהים: מתי שייצרתי אותו? הייתי צריך להתחיל ממה שאפשר להחזיק רגע.

חֹה מסתכלת על אלוהים ואז על אדם. אדם עדיין, מאחורי גבה, מנופף לעברו בבקבוק הריק.

אלוהים: בירות זה של ילדים. לך תביא איזה שיח, אני אלמד אותך משהו חשוב.

חֹה: (בוחנת את בקבוק הבירה) זה מה זה מוזר... מאיפה זה?

אדם: מהג'אמפ - קאט.

חֹה: אה?

אדם: מהמה שיהיה.

חֹה: מהעתידי? (לאלוהים) אתה צוחק עליי, נכון? (אלוהים לא עונה) מה, אפשר להיות בעתיד ולחזור?

אלוהים: כן. אתה רק צריך להיות קצת אלוהים וזה קלי קלות. נו אתה מביא לי שיח, ג'ינג'י?

אדם: ג'ינג'י... וואט דה פאק...

אדם יוצא.

חֹה: נו אז מה קורה איתנו בעתיד.

אלוהים: איתכם? (חושב עם לענות) עזבי, למה לבאס? היה נחמד עד עכשיו.

חֹה: אז אני חייבת לפחות לשאול אותך רגע משהו – מבחינת המראה – אני נשארתי אותו דבר?

אדם נכנס ובידו שיח קנאביס עצום.

אדם: נו, אז למה בראת אותנו הפוכים?

אלוהים: אתה רק הלכת שנייה – חזרת בשאלה (מריח את השיח) פשששש. היידרו (ומייד מתחיל לקסס).

חווה: אלוהינו?

אלוהים: קינו.

חווה: נו אז מה אתה אומר על העתיד?

אדם: אה, לי יש גם שאלה על העתיד, אם בא לך לענות לי רק אחורי זה על ההווה.

אלוהים: אה?

חווה: רגע!

אדם: מה שמעניין אותי זה... אוקי. ראיתי פעם שתי חברות ענקיות של שימפנזים שדפקו אורגיה מטורפת. בקושי

יכולת להבין מה נכנס לאיפה!

חווה: יא מגעיל!

אדם: זה היה מדהים! זה התחיל לטחון את זאת, אחר-כך את ההיא, איזו מישהי נטחנת משני הצדדים, בזמן שאיזה ארבע חברות שֶׁלה לוחכות אחת את השנייה בטירוף. איזה אחת שואבת לאיזה עשרים שעומדים בשורה, כשכמה אחרות דופקות להם לקים בתחת. איזה נקבה אחרת מתחילה ככה בחושניות (מעסה לעצמו את החזה) ל

חווה: זאת שאלה?

אדם: אז זהו. מה שרציתי לשאול, כאילו סתם מסקרנות, אם גם להומו סאפיינס יהיו דברים כאלה.

חווה: באיזה קטע אתה שואל אותו את זה?

אדם: שנייה, רגע.

חווה: שום שנייה רגע. מה אתה משחק אותה רוחני, השראות? בסוף אתה יושב כל היום מול פורנו!

אדם: איזה פורנו? זה הטבע שלנו!

אלוהים: נבראתם הפוכים!

שניהם מביטים בו.

אלוהים: יש 'ך' אש?

אדם: מה?

אלוהים: יהי אש.

אלוהים עושה מין קסם טיפשי ומוציא לאדם מהאוזן מצית. לאדם וחווה כל זה מוזר מאוד.

אלוהים: תראו, מתוקים. כחלק מזה שבראתי ת'עולם, בראתי גם ת'אבולוציה. מה זה אומר? שוני ותחרות. וזה מה אומר? מציון. אתם שואלים שאלות נהדרות. זה אומר: א'. שגם אם תחפשו כל החיים, לא תמצאו כאן שני עלים

אותו דבר. שתי דבורים שרוקדות אותו ריקוד. שני גרבילים עם אותה אישיות. ו-ב', שכולם מתחרים עם כולם כל הזמן ועל הכול. ואלה הדברים שמובילים את ההתפתחות של החיים. וזה אשכרה פאר היצירה האלוהית. השבח לאל. אבל. אבל.... הקונפליקט, כמו שאתם מבינים, יקירי – הוא כל הזמן חלק מהחיים. נגיד אתם. מניח שמתם לב שאתם די לאללה שונים אחד מהשנייה.

אדם: לא...

חווה: מה פתאום?..

אלוהים: (ממשיך) אתם הפוכים ולכן גם רוצים דברים הפוכים. אבל מה? רק בזיווג שלכם האבולוציה יכולה להמשיך. אז יש כוח כזה שאתם לא מבינים אותו שמחבר אותכם - - -

חווה: אתכם.

אלוהים: אתכם לרגעים. קטנים. ואז שוב. מלחמה. מתחברים? מלחמה. עכשיו לך תחייה עם זה.

אדם וחווה מעכלים, מסתכלים האחד בשנייה, נבוכים קצת אפילו.

אלוהים: כן. (אלוהים מגיש לאדם ג'וינט לפה) בוא, שועל. תשאף. בעדינות.

אדם נושף, אלוהים נקרע מצחוק.

הם מסתדרים במשהו שנראה כמו חתן, כלה ורב.

אלוהים: מה יהיה איתך, יא דילסקט? תשאף, תשאף פנימה, מה אתה נושף לי כמו איזה פוני?
אדם: זה תמיד מבלבל עם ה"תשאף" וה"תנשף" (שואף בעדינות ומשתעל).

חווה: תנשוף.

אלוהים: לאט - לאט, נשמה. אייווה. בואי, תנשמת. (מעביר לחווה) שומעים? (מצביע אל האופק) יום אחד, כל זה?

אדם: אוקי?

אלוהים: ייגמר.

אדם וחווה מביטים אחד בשנייה בשוק.

אדם: ואחרי שייגמר, לאן כאילו, ממשיכים?

אלוהים: לא ממשיכים.

חווה: Oh my god...

אדם: מוות, אה?

אלוהים: חשבתי תשמח. אתה כל הזמן בוכה שרע לך.

אדם: הייתה לי תחושה כל הזמן, אתה יודע? למרות שזה עדיין מפתיע.

אלוהים: למה?

אדם: כי... לא יודע. אתה תמיד מצפה כאילו להיות שונה מהחיות, שכאילו... יש לחווה ולי, איזה הסכם מיוחד איתך. אבל גם אנחנו חלק מהשרשרת.

אלוהים: יס.

חווה: אז מה אנחנו מיוחדים?

אלוהים: א. לא כזה מיוחדים. ב. אם את שואלת בכל זאת - אתם היחידים שיכולים לבחור.

חווה: באיזה קטע?

אלוהים: כואב לך על הארנב? תלעסי סלרי.

אדם: כאילו אני יודע שאני קוטר, אבל אני עדיין רוצה לקטר לנצח. יש מצב אתה משנה את זה כשתצא השבת? אלוהים: יוצאת.

האור האדום של השקיעה שוטף את הבמה.

חווה: (מבחינה בשקיעה ונפעמת) וואו איזו שקיעה!

אדם: (לאלוהים) יא אללה שלך!

אלוהים: נכון הבריאה? זה היה השבוע הכי סיוט בחיים שלי. יותר קשה מהעולם של הדינוזאורים אפילו. לא ראיתם ת'דינוזאורים. הפסדתם. חתכת פרויקט אוואנגרד.

אדם: נשמע ככה...

חווה: (מתקרבת לאלוהים) בחייאת קימי תהיה מתוק תסדר לנו שלא נמות?

אלוהים: אה... (מחבק את חווה. היא מופתעת) מת עלייך.

אלוהים נעלם. אדם וחווה בבת אחת לא רואים אותו.

חווה: הי!

אדם: הוא נעלם!

חווה: איפה הוא? חכה שנייה, אלוהים!

אלוהים: קים!!!!!!!

חווה: תקשיב שנייה, קימקים. עוד לא שמעת את הרשימה שלי... שוביניסט...

אלוהים: שום שוביניסט. פשוט יצאת לי מורכבת מדי.

הם מתרוצצים ואז חווה מביטה קדימה ונעצרת באחת.

אלוהים מביא איזה משהו איתו הוא יכול לנפנף ומתחיל לנפנף עליהם.

חיה: אח, סוף סוף רוח.

אדם: גן עדן, אני אומר לך.

חיה: לגמרי.

אדם: כיף לי.

חיה: כיף לי איתך, מאמי.

אדם: האושר זה קריזה.

חיה: מה?

אדם: לא יודע. פתאום נדלק. אתה לא מבין אפילו למה.

חיה: אין לתאר את החיים ההזויים האלה. תראה את הצבע של השמיים!

אדם: בא לי לבכות.

חיה: אתה כזה אומן (הוא מסתכל עליה) סתם, מאמי. בצחוק. תאר לך שלא נראה יותר את קים בחיים?

אדם: זה יהיה מבאס...

חיה: כן, כי כל עוד רואים אותו יש לפחות איזו תקווה שהוא יתקן.

אדם: לגמרי.

הם מחובקים, אדם שולח ידיים. היא מורידה והוא ממשיך. היא שוב מורידה, הוא ממשיך.

חיה: מאמי אני במחזור.

אדם: ינעל העולם.

חושך.